

Konvencija Sveta Evrope o zaščiti otrok pred spolnim izkoriščanjem in spolno zlorabo

Lanzarote, 25.X.2007

*(ki jo je sprejel Odbor ministrov 12. julija 2007,
na 1002. sestanku ministrskih poslancev)*

Preambula

Države članice Sveta Evrope in drugi podpisniki te konvencije,

upoštevajoč, da je cilj Sveta Evrope ustvariti tesnejšo vez med svojimi članicami;

upoštevajoč, da ima vsak otrok pravico, da mu družina, družba in država zagotovijo zaščitne ukrepe, ki jih narekuje njegova mladost;

ugotavljajoč, da spolno izkoriščanje otrok, zlasti v obliki otroške pornografije in prostitucije, ter vseh oblik spolne zlorabe otrok, tudi takrat, ko se dejanja zgodijo v tujini, resno ogrožajo otrokovo zdravstveno stanje in njegov psihosocialni razvoj;

ugotavljajoč, da so spolno izkoriščanje in spolne zlorabe otrok dosegli zaskrbljujoče razsežnosti tako na nacionalni kot na mednarodni ravni, zlasti, ko gre za uporabo komunikacijske in informacijske tehnologije tako s strani otrok kot tudi storilcev kaznivih dejanj, ter da je za njihovo preprečevanje in boj proti njim nujno potrebno mednarodno sodelovanje;

upoštevajoč, da sta blaginja in najvišja korist otrok temeljni vrednoti, skupni vsem državam članicam, in ju je potrebno promovirati brez vsakršne diskriminacije;

sklicujoč na Akcijski načrt Tretjega vrha voditeljev držav in vlad Sveta Evrope (Varšava, 16-17 maj 2005), ki priporoča oblikovanje ukrepov za odpravo spolnega izkoriščanja otrok;

sklicujoč, predvsem, na naslednja priporočila Odbora ministrov: št. R (91) 11 o spolnem izkoriščanju, pornografiji, prostituciji, trgovini z otroki in mladostniki ter R (2001) 16 o zaščiti otrok pred spolnim izkoriščanjem in Konvencijo o kiberkriminalu (STE št. 185), zlasti njegov 9. člen, in Konvencijo Sveta Evrope o ukrepanju proti trgovini z ljudmi (STCE št. 197);

upoštevajoč Konvencijo o varstvu človekovih pravic in temeljnih svoboščin (1950, STE št. 5), revidirano Evropsko socialno listino (1996, STE št. 163), in Evropsko konvencijo o uresničevanju otrokovih pravic (1996, STE št. 160);

upoštevajoč Konvencijo Združenih narodov o otrokovih pravicah, zlasti 34. člen, Opcijski protokol o prodaji otrok, otroški prostituciji in pornografiji, Protokol za preprečevanje, zatiranje in kaznovanje trgovine z ljudmi, zlasti z ženskami in otroki kot dopolnilo h Konvenciji Združenih narodov o transnacionalnem organiziranem kriminalu, ter Konvencijo Mednarodne organizacije dela o prepovedi najhujših oblik dela otrok in takojšnjem ukrepanju za njihovo odpravo;

upoštevajoč Okvirni sklep Sveta Evropske unije o boju proti spolnemu izkoriščanju otrok in otroški pornografiji (2004/68/JAI), Okvirni sklep Sveta Evropske unije o statusu žrtev v okviru kazenskih postopkov (2001/220/JAI) in Okvirni sklep Sveta Evropske unije o boju proti trgovini z ljudmi (2002/629/JAI);

upoštevajoč druge ustrezne pravne instrumente in mednarodne programe s tega področja, zlasti Stockholmsko deklaracijo in Akcijski program, ki sta bila sprejeta na 1. Svetovnem kongresu o spolni zlorabi otrok v komercialne namene (27.-31. avgust 1996); Svetovne obveze iz Jokohame, ki je bila sprejeta na 2. Svetovnem kongresu o spolni zlorabi otrok v komercialne namene (17.-20. december 2001); Obveze in Akcijskega načrta iz Budimpešte, ki sta bila sprejeta po pripravljani konferenci 2. Svetovnega kongresa o spolni zlorabi otrok v komercialne namene (20.-21. november 2001); Resolucije, ki jo je sprejela Generalna skupščina Združenih narodov S-27/2, »Svet po meri otrok« in triletni program »Gradimo Evropo za otroke in z njimi«, ki je bil sprejet na Tretjem vrhu in se je začel na Konferenci v Monaku (4.-5. april 2006);

odločene, da učinkovito prispevajo k uresnitvi skupnega cilja zaščite otrok proti spolnemu izkoriščanju in spolnim zlorabam, ne glede na to, kdo je storilec, in zagotavljanja pomoči žrtvam;

upoštevajoč potrebo po oblikovanju globalnega mednarodnega instrumenta, ki se bo osredotočal na vidike v zvezi s preprečevanjem, varstvom in kazenskim pravom na področju boja proti vsem oblikam spolnega izkoriščanja in spolne zlorabe otrok, ter uvedel poseben nadzorni mehanizem,

so se dogovorile naslednje:

I. Poglavje – Namen, načelo preprečevanja diskriminacije in definicije

1. Člen – Namen

1. Namen te konvencije je:

- a.* preprečevanje in boj proti spolnemu izkoriščanju in spolnim zlorabam otrok;
- b.* varstvo pravic otrok, ki so žrtve spolnega izkoriščanja in spolnih zlorab;
- c.* spodbujanje sodelovanja na državni in mednarodni ravni proti spolnemu izkoriščanju in spolni zlorabi otrok.

2. Ta konvencija za zagotovitev učinkovitega izvajanja njenih določb s strani vseh strank, uvaja poseben nadzorni mehanizem.

2. Člen – Načelo preprečevanja diskriminacije

Vse stranke se zavezujejo, da bodo uresničevale to konvencijo in njene prednostne ukrepe, katerih cilj je varstvo pravic žrtev, brez kakršne koli diskriminacije, zlasti na osnovi spola, rase, barve, jezika, veroizpovedi, političnih prepričanj ali kakršnih koli drugih prepričanj, narodnosti ali družbenega izvora, pripadnosti narodni manjšini, premoženja, izvora, spolne usmerjenosti, zdravstvenega stanja, telesne hibe ali drugega položaja.

3. Člen – Definicije

Za namene te konvencije:

- a.* pojem »otrok« predstavja osebo, ki je stara manj kot 18 let;
- b.* Izraz »spolno izkoriščanje in spolna zloraba otrok« vključuje vedenjske oblike, navedene od 18. do 23. člena te konvencije;
- c.* Pojem »žrtev« predstavja otroka, ki je žrtev spolnega izkoriščanja ali spolne zlorabe.

II. Poglavje – Preventivni ukrepi

4. Člen – Načela

Vsaka stranka sprejme vse potreben zakonodajne ali druge ukrepe za preprečitev kakršne koli oblike spolnega izkoriščanja in spolne zlorabe otrok ter jih zaščiti.

5. Člen – Zaposlovanje, izobraževanje in ozaveščenost oseb, ki so pri svojem delu v stiku z otroki

1. Vsaka stranka sprejme vse potrebne zakonodajne ali druge ukrepe za spodbujanje ozaveščenosti o varstvu in pravicah otrok tistih oseb, ki imajo redne stike z otroki na področju izobraževanja, zdravstva, socialnega varstva, sodstva, javnega reda ter na področjih povezanih s športnimi, kulturnimi in prostočasnimi dejavnostmi.

2. Vsaka stranka sprejme vse potrebne zakonodajne ali druge ukrepe za zagotovitev, da osebe omenjene v 1. odstavku, pridobijo ustrezno znanje in informacije o spolnem izkoriščanju in spolni zlorabi otrok, sredstvih za njihovo odkrivanje in možnostih omenjenih v 12. členu, 1. odstavek.

3. Vsaka stranka sprejme vse potrebne zakonodajne ali druge ukrepe, v skladu z notranjim pravom, za zagotovitev rednega preverjanja kandidatov o kaznovanosti zaradi dejanj spolnega izkoriščanja ali spolne zlorabe otrok za poklice, kateri na redni bazi vključujejo stike z otroki.

6. Člen – Izobraževanje otrok

Vsaka stranka sprejme vse potrebne zakonodajne ali druge ukrepe, s katerimi zagotovijo obveščenost otrok osnovne in srednje šole o nevarnostih spolnega izkoriščanja in spolne zlorabe kot tudi o sredstvih za samozaščito v skladu s svojo razvojno stopnjo. Informacije se posreduje v sodelovanju s starši, glede na ustreznost so vključene tudi v splošni kontekst o spolnosti, pri čemer se posebno pozornost namenja tveganim položajem, zlasti tistim, ki izhajajo iz uporabe novih informacijskih in komunikacijskih tehnologij.

7. Člen – Preprečevalni intervencijski programi in ukrepi

Vsaka stranka zagotovi, da imajo osebe, ki se bojijo, da bi lahko zagrešile katero koli izmed kaznivih dejanj, določenih v skladu s to konvencijo, kjer je to primerno, dostop do učinkovitih intervencijskih programov ali ukrepov, oblikovanih za ocenjevanje in preprečevanje tveganja za izvedbo kaznivih dejanj.

8. Člen – Ukrepi v odnosu do javnosti

1. Vsaka stranka spodbuja ali organizira kampanje za ozaveščanje, ki javnost seznanjajo o pojavu spolnega izkoriščanja in spolni zlorabi otrok ter o preventivnih ukrepih, ki jih je mogoče izvajati.
2. Vsaka stranka sprejme vse potrebne zakonodajne ali druge ukrepe za preprečevanje ali prepoved širjenja gradiv, ki oglašujejo kazniva dejanja, določena v skladu s to konvencijo.

9. Člen – Sodelovanje otrok, zasebnega sektorja, medijev in civilne družbe

1. Vsaka stranka spodbuja sodelovanje otrok glede na njihovo razvojno stopnjo pri oblikovanju in izvajanju politik, javnih ali drugih programov, ki so namenjeni boju proti spolnemu izkoriščanju in spolni zlorabi otrok.
2. Vsaka stranka spodbuja zasebni sektor, zlasti sektorje komunikacijskih in informacijskih tehnologij, turistično in potovalno industrijo, bančne in finančne sektorje kot tudi civilno družbo, k sodelovanju pri oblikovanju in uresničevanju politik preprečevanja spolnega izkoriščanja in spolnih zlorab otrok ter k izvajanju notranjih standardov preko samoregulacije in koregulacije.
3. Vsaka stranka spodbuja medije, da zagotavljajo ustrezne informacije o vseh vidikih spolnega izkoriščanja in spolnih zlorabah otrok, pri čemer se spoštuje neodvisnost sredstev javnega obveščanja in svobode tiska.
4. Vsaka stranka spodbuja financiranje, vključno z ustanavljanjem skladov, kjer je to primerno, za projekte in programe, ki jih izvaja civilna družba in so namenjeni preprečevanju in zaščiti otrok pred spolnim izkoriščanjem in spolnim zlorabljanjem.

III. Poglavje – Specializirane oblasti in pristojne službe za koordinacijo

10. Člen – Nacionalni ukrepi za koordinacijo in sodelovanje

1. Vsaka stranka uvede potrebne ukrepe za zagotavljanje koordinacije na nacionalni ali lokalni ravni med različnimi pristojnimi službami, ki so zadolžene za zaščito, preprečevanje in boj proti spolnemu izkoriščanju ter spolni zlorabi otrok, še posebej ko gre za sektorje izobraževanja in zdravstva, socialne službe, sile javnega reda in sodne oblasti.
2. Vsaka stranka sprejme vse potrebne zakonodajne ali druge ukrepe za ureditev ali določitev:

- a. neodvisnih nacionalnih ali lokalnih strokovnih institucij za promoviranje in varstvo otrokovih pravic, pri čemer poskrbi, da imajo zagotovljene potrebne vire in pristojnosti;
- b. mehanizmov za zbiranje podatkov ali obveščevalnih točk na nacionalni ali lokalni ravni ter v sodelovanju s civilno družbo, tako da, ob spoštovanju zahtev o varstvu osebnih podatkov, omogoči opazovanje in ovrednotenje pojavov spolnega izkoriščanja in spolnih zlorab otrok.

3. Vsaka stranka spodbuja sodelovanje med pristojnimi javnimi oblastmi, civilno družbo in zasebnim sektorjem za boljše preprečevanje in boj proti spolnemu izkoriščanju in spolnim zlorabam otrok.

IV. Poglavje – Zaščitni ukrepi in pomoč žrtvam

11. Člen – Načela

1. Vsaka stranka uvede učinkovite socialne programe in oblikuje večdisciplinarne strukture za zagotovitev potrebne podpore žrtvam, bližnjim sorodnikom in tistim, ki skrbijo zanje.
2. Vsaka stranka sprejme potrebne zakonodajne ali druge ukrepe za zagotovitev, da bodo v primeru negotovosti glede starosti žrtve in kadar obstaja utemeljena verjetnost, da gre za otroka, zaščitni ukrepi in pomoč, ki so predvideni za otroke, temu otroku zagotovljeni, dokler se njegova starost ne preveri in ugotovi.

12. Člen – Poročanje o sumih spolnega izkoriščanja ali spolnih zlorab

1. Vsaka stranka sprejme potrebne zakonodajne ali druge ukrepe za zagotovitev, da pravila o zaupnosti, ki jih predpisuje notranje pravo, ne predstavljajo ovire za strokovnjake, ki pri svojem delu prihajajo v stik z otroki, da poročanju službam, odgovornim za zaščito otrok, in da lahko opozorijo na vsak položaj otroka, za katerega imajo utemeljene razloge, da verjamejo, da je žrtev spolnega izkoriščanja ali spolne zlorabe.
2. Vsaka stranka sprejme potrebne zakonodajne ali druge ukrepe, da spodbudi vsakogar, ki pozna ali sumi, v najboljši veri, dejanja spolnega izkoriščanja ali spolne zlorabe otrok, da na to opozori pristojne službe.

13. Člen – Službe za pomoč

Vsaka stranka sprejme potrebne zakonodajne ali druge ukrepe za spodbujanje in podporo ureditve komunikacijskih storitev, kot so telefonske ali spletne povezave, preko katerih je mogoče posredovati nasvete ključnim celo zaupno oziroma ob spoštovanju njihove anonimnosti.

14. Člen – Pomoč žrtvam

1. Vsaka stranka sprejme potrebne zakonodajne ali druge ukrepe za kratkoročno ali dolgoročno pomoč žrtvam, da se zagotovi njihovo telesno in psihosocialno okrevanje. Ukrepi, ki se izvajajo v skladu s tem odstavkom, tudi ustrezno upoštevajo otrokove vidike, potrebe in težave.
2. Vsaka stranka sprejme potrebne ukrepe v skladu s pogoji, ki jih predvideva njeno notranje pravo, za sodelovanje z nevladnimi organizacijami, drugimi pristojnimi organizacijami ali drugimi pripadniki civilne družbe, ki se zavzemajo za pomoč žrtvam.
3. Kadar so starši ali skrbniki otroka vključeni v dogodke spolnega izkoriščanja ali spolne zlorabe tega otroka, intervencijski postopki, ki se izvajajo v skladu s 1. odstavkom 11. člena, obsegajo:
 - možnost oddaljitve domnevnega storilca dejanj;
 - možnost odstranitve žrtve iz družinske sredine. Način in trajanje te odstranitve sta določena v najvišjo korist otroka.

4. Vsaka stranka sprejme potrebne zakonodajne ali druge ukrepe, da bližnjim osebam žrtve po potrebi zagotovi terapevtsko pomoč, zlasti nujno psihološko oporo.

V. Poglavje – Intervencijski programi in ukrepi

15. Člen – Glavna načela

1. Vsaka stranka zagotovi ali spodbuja, v skladu z notranjim pravom, učinkovite intervencijske programe ali ukrepe za osebe, ki jih obravnava 16. člen, odstavek 1 in 2, z namenom preprečevanja in omejevanja tveganja ponovitve kaznivih dejanj spolne narave nad otroke. Ti programi ali ukrepi morajo biti dostopni v vsakem trenutku postopka, v zaporu in na prostem, v skladu s pogoji, ki jih določa notranje pravo.
2. Vsaka stranka zagotovi ali spodbuja, v skladu z notranjim pravom, razvoj partnerstev ali drugih oblik sodelovanja med pristojnimi oblastmi, zlasti zdravstvenimi in socialnimi službami, ter sodnimi oblastmi in drugimi organi, ki so zadolženi za spremljanje oseb, katere obravnava 16. člen, odstavek 1 in 2.
3. Vsaka stranka zagotovi, v skladu z notranjim pravom, izvedbo ovrednotenja nevarnosti in tveganj z vidika morebitnih ponovitev kaznivih dejanj, določenih v skladu s to konvencijo, oseb, opisanih v 16. členu, odstavek 1 in 2, z namenom, da opredeli ustrezne programe ali ukrepe.
4. Vsaka stranka zagotovi, v skladu z notranjim pravom, ovrednotenje učinkovitosti, intervencijskih programov in ukrepov, ki se izvajajo.

16. Člen – Uporabniki intervencijskih programov in ukrepov

1. Vsaka stranka zagotovi, v skladu z notranjim pravom, da imajo osebe, ki so v kazenskem pregonu zaradi kateregakoli kaznivega dejanja, določenega v skladu s to konvencijo, možnost dostopa do programov ali ukrepov, ki so navedeni v 15. členu, odstavek 1, pod pogoji, ki ne škodijo ali nasprotujejo pravicam do zaščite in zahtevam pravičnega in nepristranskega sojenja, in še posebej ob spoštovanju pravil, ki urejajo načelo domneve nedolžnosti.
2. Vsaka stranka zagotovi, v skladu z notranjim pravom, da imajo osebe, ki so bile obsojene zaradi storitve enega od kaznivih dejanj, določenih v skladu s to konvencijo, možnost dostopa do programov in ukrepov, navedenih v 15. členu, odstavek 1.
3. Vsaka stranka zagotovi, v skladu z notranjim pravom, da se izvajajo ali prilagodijo intervencijski programi ali ukrepi glede na razvojne potrebe otrok, ki so povzročili kaznivo dejanje spolne narave, vključno s tistimi, ki zaradi starosti še niso kazensko odgovorni, tako da poskrbi za zdravljenje njihovega spolnega vedenja.

17. Člen – Obveščanje in privolitev

1. Vsaka stranka zagotovi, v skladu z notranjim pravom, da so osebe, ki jih obravnava 16. člen in katerim se predlagajo intervencijski programi ali ukrepi, celovito obveščene o razlogih za ta predlog in da pri polnem poznavanju dejstev privolijo v program ali ukrep.
2. Vsaka stranka zagotovi, v skladu z notranjim pravom, da osebe, katerim se intervencijski programi ali ukrepi predlagajo, te lahko zavrnejo in da se, če gre za obsojene osebe, seznanijo z morebitnimi posledicami, ki bi jih njihova odklonitev lahko pomenila.

VI. Poglavje – Materialno kazensko pravo

18. Člen – Spolna zloraba

1. Vsaka stranka sprejme potrebne zakonodajne ali druge ukrepe za opredelitev naslednjih oblik namernega vedenja kot kaznivo dejanje:

a. sodelovanje v spolnih dejavnostih z otrokom, ki v skladu s pravno veljavnimi predpisi nacionalnega prava ni dosegel zakonske starosti za spolne dejavnosti;

b. Sodelovanje v spolnih dejavnosti z otrokom:

– ob uporabi prisile, sile ali groženj; ali

– ob zlorabi zaupnega odnosa, avtoritete ali vpliva nad otrokom, vključno v družinskem krogu; ali

– ob zlorabi položaja v primeru posebne ranljivosti otroka, zlasti zaradi telesne ali duševne hibe ali položaja odvisnosti.

2. Vsaka stranka določi za izvajanje 1. odstavka starost, do katere spolne dejavnosti otrok niso dovoljene.

3. Urejanje sporazumnih spolnih dejavnosti med mladoletniki ni predmet določil 18. člena, odstavek 1.*a.*

19. Člen – Kazniva dejanja v zvezi z otroško prostitucijo

1. Vsaka stranka sprejme potrebne zakonodajne ali druge ukrepe za opredelitev naslednjih oblik namernega vedenja kot kaznivo dejanje:

a. rekrutiranje otroka za prostitucijo ali povzročitev otrokovega sodelovanja v prostituciji;

b. siljenje otroka v prostitucijo, izrabljanje ali drugo izkoriščanje otroka v te namene;

c. zatekanje k otroški prostituciji.

2. Za potrebe tega člena pomeni pojem »otroška prostitucija« uporabo otroka za potrebe spolnih dejanj proti ponudbi denarja ali druge oblike nagrade, plačila ali prednosti, ne glede na to, ali se ta nagrada, plačilo, obljava ali prednost da otroku ali tretji osebi.

20. Člen – Kazniva dejanja v zvezi z otroško pornografijo

1. Vsaka stranka sprejme potrebne zakonodajne ali druge ukrepe za opredelitev naslednjih oblik namernega vedenja kot kaznivo dejanje, kadar so ta storjena brezpravno:

a. proizvodnja otroške pornografije;

b. ponujanje ali omogočanje dostopa do otroške pornografije;

c. širjenje ali prenašanje otroške pornografije;

d. preskrbovanje z otroško pornografijo za svoje ali tuje potrebe;

e. posest otroške pornografije;

f. dostopanje, ob poznavanju dejstev in prek komunikacijskih in informacijskih tehnologij, do otroške pornografije.

2. Za potrebe tega člena pomeni »otroška pornografija« vsako gradivo, ki upodablja otroka med očitnim, resničnim ali dozdevnim spolnim dejanjem, ali vsako upodobitev otroških spolnih organov, predvsem za spolne namene.

3. Vsaka stranka si lahko pridrži pravico, delno ali v celoti, da odstavka 1.*a* in *e* ne izvaja v primeru proizvodnje in posesti:

– pornografskega gradiva iz izključno navideznih upodobitev ali realističnih slik otroka, ki ne obstaja;

– pornografskega gradiva, ki vključuje otroke, ki so dosegli starost, določeno v

skladu z 18. členom, odstavek 2, ko te slike naredijo sami in so v njihovi lasti, z njihovim soglasjem in izključno za njihovo zasebno rabo.

4. Vsaka stranka si lahko pridrži pravico, da v celoti ali delno ne izvaja odstavka 1.f.

21. Člen – Kazniva dejanja, ki zadevajo sodelovanje otroka pri pornografskih predstavah

1. Vsaka stranka sprejme potrebne zakonodajne ali druge ukrepe za opredelitev naslednjih oblik namernega vedenja kot kazniva dejanja:

- a. rekrutiranje otroka za sodelovanje v pornografskih predstavah ali omogočanje sodelovanja otroka v takih predstavah;
- b. siljenje otroka za sodelovanje v pornografskih predstavah, pridobivanje koristi od tega ali izkoriščanje otroka na kakršen koli način v te namene;
- c. zavestno prisostvovanje na pornografskih predstavah, ki vključujejo sodelovanje otrok.

2. Vsaka stranka si lahko pridrži pravico, da omeji izvajanje odstavka 1.c na primere, kjer je prišlo do rekrutiranja otrok ali njihovega prisiljevanja v skladu z odstavkom 1.a ali b.

22. Člen – Navajanje otrok k nemoralnim dejanjem

Vsaka stranka sprejme potrebne zakonodajne ali druge ukrepe za kriminalizacijo namernega dejanja za spolne namene otroka, ki ni dosegel starosti, določene v skladu z 18. členom, odstavek 2, in ki prisostvuje spolnim zlorabam ali spolnim dejavnostim, tudi če pri njih ne sodeluje.

23. Člen – Nagovarjanje otrok v spolne namene

Vsaka stranka sprejme potrebne zakonodajne ali druge ukrepe za kriminalizacijo namernega nagovarjanja, s pomočjo komunikacijskih in informacijskih tehnologij, s strani odrasle osebe na otroka, ki ni dosegel starosti, določene v skladu z 18. členom, odstavek 2, z namenom storitve kaznivega dejanja, ugotovljenega v skladu z 18. členom, poglavje 1.a, ali 20. členom, odstavek 1.a, in kadar temu predlogu sledijo materialna dejanja, ki privedejo do takšnega srečanja.

24. Člen – Sostorilstvo in poskus

1. Vsaka stranka sprejme potrebne zakonodajne ali druge ukrepe, da se opredeli kot kaznivo dejanje vsako sostorilstvo, storjeno namerno z namenom izvršitve katerega koli od kaznivih dejanj, določenih v skladu s to konvencijo.

2. Vsaka stranka sprejme potrebne zakonodajne ali druge ukrepe z namenom, da se opredeli kot kaznivo dejanje vsak namerni poskus izvršitve enega od kaznivih dejanj, določenih v skladu s to konvencijo.

3. Vsaka stranka si lahko pridrži pravico, da 2. odstavka v celoti ali delno ne izvaja v primeru kaznivih dejanj, ki so ugotovljena v skladu z 20. členom, odstavki 1.b, d, e in f, členom 21.1.c, 22. členom in 23. členom.

25. Člen – Sodna pristojnost

1. Vsaka stranka sprejme potrebne zakonodajne ali druge ukrepe za opredelitev sodne pristojnosti v primeru kakršnega koli kaznivega dejanja, določenega v skladu s to konvencijo, kadar je kaznivo dejanje storjeno:

- a. na njenem ozemlju; ali
- b. na krovu ladje, ki pluje pod zastavo te stranke; ali
- c. na krovu zračnega plovila, ki je registrirano po zakonih te stranke; ali

- d.* v primeru da je storilec dejanja njen državljan; ali
- e.* v primeru, da je storilec dejanja oseba s stalnim bivališčem na njenem ozemlju.

2. Vsaka stranka si prizadeva za uvedbo potrebnih zakonskih ali drugih ukrepov za ureditev sodne pristojnosti v primeru kateregakoli kaznivega dejanja, določenega v skladu s to konvencijo, kadar je kaznivo dejanje storjeno zoper njenega državljana ali osebo s stalnim bivališčem na njenem ozemlju.

3. Vsaka stranka si lahko, v posebnih primerih ali pogojih, v trenutku podpisa ali predložitve dokumenta za ratifikacijo, sprejem, potrditve ali pristopa, navede v izjavi, naslovljeni Generalnemu sekretarju Sveta Evrope, pridrži pravico do neizvajanja ali izvajanja pravil sodne pristojnosti, opredeljenih v odstavku 1.e tega člena.

4. Za pregon kaznivih dejanj, ugotovljenih v skladu s členi 18, 19, 20 odstavek 1.a, in 21, odstavka 1.a in b te konvencije, vsaka stranka sprejme potrebne zakonodajne ali druge ukrepe za zagotovitev, da določitev njene sodne pristojnosti na osnovi točke *d* odstavka 1 ne bo podrejena pogoju, da naj bi bila dejanja kazniva tudi na kraju, kjer so bila storjena.

5. Vsaka stranka lahko v trenutku podpisa ali predložitve dokumenta za ratifikacijo, sprejem, potrditve ali pristopa, navede v izjavi, naslovljeni Generalnemu sekretarju Sveta Evrope, da si pridržuje pravico do omejitve izvajanja 4. odstavka tega člena v zvezi s kazenskimi dejanji, ugotovljenimi v skladu z 18. členom, odstavek 1.b, druga in tretja alineja, za primere, v katerih ima njen državljan stalno bivališče na njenem ozemlju.

6. Za pregon kaznivih dejanj, ugotovljenih v skladu s členi 18, 19, 20, odstavek 1.a, in 21 te konvencije, vsaka stranka sprejme potrebne zakonodajne ali druge ukrepe za zagotovitev, da določitev njene sodne pristojnosti na osnovi točk *d* in *e* 1. poglavja ne bo podrejena pogoju, da naj bi bila pred pregonom oddana žrtvina prijava ali prijava države kraja, kjer so bila dejanja storjena.

7. Vsaka stranka sprejme potrebne zakonodajne ali druge ukrepe za opredelitev sodne pristojnosti v primeru kakršnega koli kaznivega dejanja, določenega v skladu s to konvencijo, kadar je domnevni storilec na njenem ozemlju in ga zaradi njegove narodnosti ni mogoče izročiti drugi stranki.

8. Ko več strank uveljavlja sodno pristojnost glede nekega domnevnega kaznivega dejanja, določenega v skladu s to konvencijo, se stranke po potrebi posvetujejo z namenom določitve najustreznejše sodne pristojnosti za izvedbo pregona.

9. Ne glede na splošna pravila mednarodnega prava, ta konvencija ne izključuje nobene sodne pristojnosti, ki jo neka stranka vrši v skladu s svojim notranjim pravom.

26. Člen – Odgovornost pravnih oseb

1. Vsaka stranka uvede potrebne zakonodajne ali druge ukrepe za zagotovitev, da bodo pravne osebe odgovarjale za kazniva dejanja, določena v skladu s to konvencijo, ki so bila storjena v njihovo korist s strani katerekoli fizične osebe, bodisi posamično ali kot član organa pravne osebe, pri kateri ima vodstveno moč, na naslednjih osnovah:

- a.* kot pooblaščen zastopnik pravne osebe;
- b.* kot avtoriteta, ki sprejema odločitve v imenu pravne osebe;
- c.* kot avtoriteta, ki izvaja nadzor pri pravni osebi.

2. Poleg že predvidenih primerov v 1. odstavku, vsaka stranka sprejme potrebne zakonodajne ali druge ukrepe za zagotovitev, da bo pravna oseba lahko klicana na odgovornost, kadar je zaradi pomanjkljivega nadzora ali kontrole, ki naj bi ju izvajala fizična oseba, navedena v 1. odstavku, bila omogočena zagrešitev kaznivega dejanja, določenega v skladu s to konvencijo, na račun omenjene pravne osebe, ki ga stori fizična oseba pod njeno avtoriteto.

3. Glede na pravna načela stranke je odgovornost pravne osebe lahko kazenska, civilna ali upravna.

4. Ta odgovornost se ugotavlja ne glede na kazensko odgovornost fizičnih oseb, ki so storile kaznivo dejanje.

27. Člen – Kazni in ukrepi

1. Vsaka stranka sprejme potrebne zakonodajne ali druge ukrepe za zagotovitev, da bodo kazniva dejanja, določena v skladu s to konvencijo, podvržena učinkovitim, proporcionalnim in zglednim sankcijam, ob upoštevanju njihove kritičnosti. Te kazni vključujejo tudi odvzem prostosti, ki ji lahko sledi izročitev.

2. Vsaka stranka sprejme potrebne zakonodajne ali druge ukrepe za zagotovitev, da bodo pravne osebe klicane na odgovornost v skladu s 26. členom, podvržene učinkovitim, proporcionalnim in zglednim sankcijam, katere lahko vključujejo zaporne ali nezaporne kazni ter morebitne druge ukrepe, kot so:

- a. ukrepi izključitve koriščenja neke prednosti ali pomoči javne narave;
- b. ukrepi začasne ali dokončne prepovedi izvajanja neke komercialne dejavnosti;
- c. uvedba sodnega nadzora nad njo;
- d. sodni sklep o likvidaciji.

3. Vsaka stranka sprejme potrebne zakonodajne ali druge ukrepe:

a. za omogočanje rubeža in zaplembe:

- premoženja, dokumentov in drugih materialnih sredstev, uporabljenih za storitev kaznivih dejanj, ki so določena v skladu s to konvencijo, ali za olajšanje njihovega izročila;
- rezultatov teh kaznivih dejanj ali premoženja, katerega vrednost je enakovredna tem rezultatom;

b. za omogočanje začasnega ali dokončnega zaprtja podjetja, ki se je uporabilo za storitev katerega od kaznivih dejanj, določenih v skladu s to konvencijo, ne glede na pravice tretjih oseb *bona fide*, kot tudi za začasno ali dokončno prepoved izvajanja poklicne ali prostovoljne dejavnosti storilca teh kaznivih dejanj, ki vključuje stike z otroki in pri kateri so bila ta kazniva dejanja storjena.

4. Vsaka stranka lahko sprejme ukrepe, ki so namenjeni storilcem kaznivih dejanj, kot so odvzem starševskih pravic, spremljanje ali nadzor obsojenih oseb.

5. Vsaka stranka lahko določi, da se rezultati zločina ali premoženje, ki je zaplenjeno v skladu s tem členom, lahko dodelijo posebnemu skladu za financiranje programov za preprečevanje in pomoč žrtvam katerega od kaznivih dejanj, določenih v skladu s to konvencijo.

28. Člen – Oteževalne okoliščine

Vsaka stranka sprejme potrebne zakonodajne ali druge ukrepe za zagotovitev, da se spodaj navedene okoliščine, če že niso sestavni del kaznivega dejanja, lahko upoštevajo, v skladu z ustreznimi predpisi notranjega prava, kot oteževalne okoliščine pri določanju kazni za kazniva dejanja, določena v skladu s to konvencijo:

- a. kaznivo dejanje je resno škodovalo telesnemu in duševnemu zdravju žrtve;
- b. kaznivo dejanje se zgodi po ali med spremljajočimi dejanji mučenja ali resnega nasilja;
- c. kaznivo dejanje je bilo storjeno nad še posebej ranljivo žrtvijo;
- d. kaznivo dejanje je storil družinski član, oseba, ki živi z otrokom, ali oseba, ki je zlorabila svojo avtoriteto;
- e. kaznivo dejanje je storilo več oseb skupaj;

- f.* kaznivo dejanje je bilo storjeno v okviru zločinske organizacije;
- g.* storilec je bil že obsojen za dejanje enake narave.

29. Člen – Predhodne obsodbe

Vsaka stranka sprejme potrebne zakonodajne ali druge ukrepe za zagotovitev, da se pri določanju sankcij za kazniva dejanja, ugotovljena v skladu s to konvencijo, upošteva tudi dokončne obsodbe, ki so bile izrečene s strani druge stranke.

VII. poglavje – Preiskave, pregoni in procesno pravo

30. Člen – Načela

1. Vsaka stranka sprejme potrebne zakonodajne ali druge ukrepe za zagotovitev, da se preiskave in kazenski postopki odvijajo v najvišjo korist in ob spoštovanju otrokovih pravic.
2. Vsaka stranka poskrbi, da ima zaščitniški pristop do žrtev in pri tem pazi, da preiskave in kazenski postopki ne poslabšajo travme, ki jo je otrok utrpel, ter da izrečeno kazen po potrebi spremlja pomoč.
3. Vsaka stranka poskrbi, da se preiskave in kazenski postopki izvajajo prednostno in brez neutemeljenih zamud.
4. Vsaka stranka poskrbi, da ukrepi, ki se izvajajo v skladu s tem poglavjem, niso v škodo pravicam za zaščito in zahtevam pravičnega ter nepristranskega sojenja, v skladu s 6. členom Konvencije o varstvu človekovih pravic in temeljnih svoboščin.
5. Vsaka stranka sprejme potrebne zakonodajne ali druge ukrepe za zagotovitev, da v skladu s temeljnimi načeli svojega notranjega prava:

- zagotovi učinkovite preiskave in pregone kaznivih dejanj, določenih v skladu s to konvencijo, tako da po potrebi omogoči izvajanje tajnih preiskav;

- omogoči preiskovalnim enotam in službam, da prepoznajo žrtve kazenskih dejanj, ugotovljenih v skladu z 20. členom, zlasti s pomočjo analize gradiv z otroško pornografijo, kot so fotografije in avdiovizualni posnetki, dosegljivi ali predvajani preko komunikacijskih ali informacijskih tehnologij.

31. Člen – Splošni zaščitni ukrepi

1. Vsaka stranka sprejme potrebne zakonodajne ali druge ukrepe za zaščito pravic in interesov žrtev, vključno s posebnimi potrebami kot priče, v vseh fazah preiskav in kazenskih postopkov, zlasti:

- a.* tako da jih seznanijo z njihovimi pravicami in možnostjo pomoči, ki so jim na voljo, razen kadar ne želijo prejeti takšnih informacij, kot tudi s posledicami njihove pritožbe, z obtožbami, informacijami o splošnem odvijanju preiskave oziroma postopka in njihove vloge med postopkom ter z izrečeno končno odločitvijo;
- b.* tako da obvestijo žrtve in njihove družine, vsaj v primerih, ko zanje lahko obstaja nevarnost, in kadar je potrebno, tudi o vsaki začasni ali dokončni izpustitvi osebe, ki je bila v pregonu ali obsojena;
- c.* tako da se jim, na način, ki je skladen s pravili o postopku notranjega prava, omogoči možnost zaslišanja, podajanja dokazov in izbire sredstev, s katerimi so predstavljeni in preučeni njihovi pogledi, potrebe in skrbi, neposredno ali s pomočjo posrednika;
- d.* tako da se jim zagotovi ustrezna pomoč za pravočasno obravnavo in upoštevanje njihovih pravic in koristi;

e. tako da zaščitijo njihovo zasebno življenje, identiteto in podobo ter da poskrbijo za ukrepe v skladu z notranjim pravom, s katerimi preprečijo javno objavo kakršne koli informacije, ki bi lahko privedla do njihove identifikacije;

f. tako da so skupaj s svojo družino in pričami, na lastno prošnjo, zaščiteni pred nevarnostjo ustrahovanja, povračilnih ukrepov in vnovične viktimizacije;

g. tako da žrtve in storilci kaznivih dejanj ne pridejo v neposreden stik v prostorih preiskovalnih služb in sodnih prostorov, razen če pristojne oblasti ne določijo drugače zaradi višje koristi otroka ali za potrebe preiskave ali postopka.

2. Vsaka stranka zagotavlja žrtvam, ob njihovem prvem stiku s pristojnimi organi, dostop do ustreznih informacij o sodnih in upravnih postopkih.

3. Vsaka stranka poskrbi, da ima žrtev dostop, ki je brezplačen v primeru upravičenosti, do pravne pomoči, kadar bi lahko nastopila kot stranka v kazenskem postopku.

4. Vsaka stranka omogoči, da sodna oblast določi posebnega zastopnika za žrtev, kadar je ta lahko po notranjem pravu stranka v sodnem postopku in kadar imajo lastniki starševskih odgovornosti onemogočeno možnost zastopstva otroka zaradi navzkrižja njihovih interesov z žrtvijo.

5. Vsaka stranka omogoči s pomočjo zakonskih ali drugih ukrepov in v skladu s pogoji, predvidenimi v notranjem pravu, da skupine, fundacije, združenja ali vladne in nevladne organizacije nudijo pomoč in/ali podporo žrtvam, ki s tem soglašajo, med kazenskimi postopki v zvezi s kaznivimi dejanji, določenimi v skladu s to konvencijo.

6. Vsaka stranka poskrbi, da so informacije, dane žrtvam v skladu z določili tega člena, posredovane njihovim letom in zrelosti primerno ter v jeziku, ki ga lahko razumejo.

32. Člen – Izvajanje postopka

Vsaka stranka sprejme potrebne zakonodajne ali druge ukrepe za zagotovitev, da preiskave ali pregoni v zvezi s kaznivimi dejanji, določenimi v skladu s to konvencijo, ne bodo podrejeni izjavi ali obdolžitvi, ki jo poda neka žrtev, in da se postopek lahko nadaljuje, tudi če žrtev umakne svojo izjavo.

33. Člen – Zakon o zastaranju

Vsaka stranka sprejme potrebne zakonodajne ali druge ukrepe za zagotovitev, da bo zastaralni rok za začetek preiskav ali pregona kaznivih dejanj, ugotovljenih v skladu s členi 18, 19 odstavka 1.a in b, in 21, odstavka 1.a in b, dovolj dolg, in tako omogočal učinkovit začetek sodnega postopka, potem ko žrtev postane polnoletna, kot tudi da bo sorazmeren s težo/pomembnostjo zadevanega kaznivega dejanja.

34. Člen – Preiskave

1. Vsaka stranka sprejme potrebne ukrepe za zagotovitev, da bodo osebe, enote ali službe, odgovorne za preiskave, specializirane v boju proti spolnemu izkoriščanju in spolnim zlorabam otrok, oziroma da se ljudje usposobijo v ta namen. Takšne službe ali enote morajo imeti na voljo ustrezne finančne vire.

2. Vsaka stranka sprejme potrebne zakonodajne ali druge ukrepe za zagotovitev, da negotovost glede resnične starosti žrtve ne prepreči začetka kazenske preiskave.

35. Člen – Zaslišanja otroka

1. Vsaka stranka sprejme potrebne zakonodajne ali druge ukrepe za zagotovitev, da:

- a.* zaslišanja otroka potekajo brez neutemeljenega odloga, potem ko dejanja naznanijo pristojne oblasti;
- b.* zaslišanja otroka po potrebi potekajo v za to namenjenih ali prirejenih prostorih;
- c.* zaslišanja otroka opravijo za to usposobljeni strokovnjaki;
- d.* otroka, kolikor je mogoče in kadar je mogoče, vedno zaslišujejo iste osebe;
- e.* je število zaslišanj omejeno na najmanjše in nujno potrebno število za potek kazenskih postopkov;
- f.* otroka lahko spremlja njegov zakoniti zastopnik ali, po potrebi, polnoletna oseba po njegovi izbiri, razen v primeru utemeljene nasprotne odločitve glede te osebe.

2. Vsaka stranka sprejme potrebne zakonodajne ali druge ukrepe za zagotovitev, da so zaslišanja žrtve ali, kadar je to potrebno, zaslišanja otroka, ki je bil priča dejanj, dokumentirana s pomočjo avdiovizualnega posnetka in da je ta posnetek sprejemljiv kot dokazno sredstvo v kazenskem postopku, glede na predvidena določila v njenem notranjem pravu.

3. V primeru negotovosti glede starosti žrtve, in kadar se z razlogom verjame, da gre za otroka, se izvajajo ukrepi, predvideni v 1. in 2. poglavju, dokler se njegova starost ne preveri in določi.

36. Člen – Sodni postopek

1. Vsaka stranka sprejme potrebne zakonodajne ali druge ukrepe za zagotovitev, ob spoštovanju pravil, ki urejajo samostojnost sodnih poklicev, da bodo izobraževanja na področju otrokovih pravic, spolnega izkoriščanja in spolnih zlorab otrok, na voljo v korist sodelujočih v sodnem postopku, zlasti sodnikov, tožilcev in odvetnikov.

2. Vsaka stranka sprejme potrebne zakonodajne ali druge ukrepe za zagotovitev, da v skladu s pravili, ki jih predvideva notranje pravo:

- a.* sodnik lahko odredi, da se razprava odvija brez prisotnosti javnosti;
- b.* žrtev lahko zaslišijo v razpravi, ne da bi bila na njej prisotna, zlasti preko ustreznih komunikacijskih tehnologij.

VIII. Poglavje – Beleženje in hranjenje podatkov

37. Člen – Beleženje in hranjenje nacionalnih podatkov o obsojenih spolnih prestopnikih

1. Za potrebe preprečevanja in zatiranja kaznivih dejanj, določenih v skladu s to konvencijo, vsaka stranka uvede zakonodajne ali druge potrebne ukrepe za beleženje in hranjenje, v skladu z ustreznimi določili o varstvu osebnih podatkov ter drugimi primernimi pravili in jamstvi, ki so predvideni v notranjem pravu, podatkov v zvezi z identiteto in genetskim profilom (DNA) oseb, obsojenih zaradi kazenskih dejanj, določenih v skladu s to konvencijo.

2. Vsaka stranka v trenutku podpisa ali predložitve instrumentov za ratifikacijo, sprejem, potrditev ali pristop Generalnemu sekretarju Sveta Evrope sporoči ime in naslov edine nacionalne oblasti, ki je odgovorna v namene 1. odstavka.

3. Vsaka stranka sprejme potrebne zakonodajne ali druge ukrepe za zagotovitev, da bodo informacije, obravnavane v 1. odstavku, lahko posredovane pristojni oblasti druge stranke v skladu s pogoji, določenimi z njenim notranjim pravom in ustreznimi mednarodnimi instrumenti.

IX. Poglavje – Mednarodno sodelovanje

38. Člen – Splošna načela in ukrepi za mednarodno sodelovanje

1. Stranke sodelujejo v skladu z določili te konvencije, ob uporabi ustreznih mednarodnih in regionalnih instrumentov, dogovorov na osnovi enotnih ali vzajemnih zakonov in svojega notranjega prava, v najširšem možnem obsegu, da zagotovijo:

- a. preprečitev in boj proti spolnemu izkoriščanju in spolnim zlorabam otrok;
- b. zaščito in podporo žrtvam;
- c. izvajanje preiskav ali sodnih postopkov v zvezi s kaznivimi dejanji, določenimi v skladu s to konvencijo.

2. Vsaka stranka sprejme potrebne zakonodajne ali druge ukrepe za zagotovitev, da žrtve kaznivih dejanj, določenih v skladu s to konvencijo in storjenih na ozemlju druge stranke od tiste, kjer bivajo, lahko vložijo tožbo pri pristojnem organu države svojega bivališča.

3. Če neka stranka, ki pogojuje vzajemno pravno pomoč na kazenskem področju ali izročitev z obstojem pogodbe, prejme prošnjo za medsebojno pomoč ali izročitev od neke stranke, s katero ni sklenila takšne pogodbe, lahko upošteva to konvencijo kot zakonsko osnovo za medsebojno pravno pomoč na kazenskem področju ali za izročitev v primeru kaznivih dejanj, določenih v skladu s to konvencijo.

4. Vsaka stranka si prizadeva, da preprečevanje in boj proti spolnemu izkoriščanju in spolnim zlorabam otrok po potrebi vključi v programe za pomoč pri razvoju, ki se izvajajo v korist tretjih držav.

X. Poglavje – Mehanizem spremljanja

39. Člen – Odbor strank

1. Odbor strank je sestavljen iz predstavnikov strank konvencije.

2. Odbor strank skliče Generalni sekretar Sveta Evrope. Njegov prvi sestanek mora biti sklican v roku enega leta od trenutka, ko ta konvencija začne veljati za deseto podpisnico, ki jo ratificira. Nato se bo sestajal na zahtevo najmanj tretjine vseh strank ali Generalnega sekretarja.

3. Odbor strank sprejme svoja postopkovna pravila.

40. Člen – Drugi predstavniki

1. Parlamentarna skupščina Sveta Evrope, Komisar za človekove pravice, Evropski odbor za vprašanja kriminalitete (CDPC) in drugi ustrežni medvladni odbori Sveta Evrope imenujejo vsak svojega predstavnika v Odbor strank.

2. Odbor ministrov lahko povabi druge organe Sveta Evrope, da imenujejo svojega predstavnika v Odbor strank po posvetovanju z njim.

3. Predstavniki civilne družbe, zlasti nevladnih organizacij, se lahko v Odbor strank vključijo kot opazovalci v skladu s postopkom, ki ga določajo namenska pravila Sveta Evrope.

4. Predstavniki, ki so imenovani na osnovi zgornjih odstavkov 1 do 3, sodelujejo na sestankih Odbora strank brez pravice glasovanja.

41. Člen – Funkcije Odbora strank

1. Odbor strank je zadolžen za nadziranje izvajanja te konvencije. Postopkovna pravila Odbora strank določajo pogoje postopka za presojo izvajanja te konvencije.
2. Odbor strank je zadolžen za lajšanje zbiranja, analize in izmenjave informacij, izkušenj in dobrih praks med državami, da bi se izboljšala njihova sposobnost preprečevanja in boja proti spolnemu izkoriščanju in spolnim zlorabam otrok.
3. Odbor strank je po potrebi zadolžen tudi za:
 - a. lajšanje resnične uporabe in izvajanje te konvencije, vključno s prepoznavanjem vsake težave na tem področju kot tudi učinkov vsake izjave ali zadržka, izrečenih v skladu s to konvencijo;
 - b. izražanje mnenja o katerem koli vprašanju glede izvajanja te konvencije in lajšanje izmenjave informacij o pomembnem pravnem, političnem ali tehničnem razvoju.
4. Odboru strank pri opravljanju funkcij, ki izhajajo iz tega člena, pomaga Sekretariat Sveta Evrope.
5. Evropski odbor za vprašanja kriminalitete (CDPC) prejema periodična obvestila o dejavnostih, ki so predvidene v odstavkih 1, 2 in 3 tega člena.

IX. Poglavlje – Povezava z drugimi mednarodnimi instrumenti

42. Člen – Povezava s Konvencijo Združenih narodov o otrokovih pravicah in njenim Neobveznim protokolom o otrokovih pravicah glede prodaje otrok, otroške prostitucije in otroške pornografije

Ta konvencija ne posega v pravice in obveznosti, ki izhajajo iz določil Konvencije Združenih narodov o otrokovih pravicah in njenega Neobveznega protokola o otrokovih pravicah glede prodaje otrok, otroške prostitucije in otroške pornografije; njen namen je utrditi zaščito, ki jo zagotavljata oba instrumenta, ter razviti in dopolniti standarde, ki jih vsebujeta.

43. Člen – Povezava z drugimi mednarodnimi instrumenti

1. Ta konvencija ne posega v pravice in obveznosti, ki izhajajo iz določil drugih mednarodnih instrumentov, katerih stranke so ali bodo postale stranke te konvencije, in ki vsebujejo določila v zvezi z zadevami, ki jih obravnava ta konvencija ter zagotavljajo večjo zaščito in pomoč žrtvam spolnega izkoriščanja ali spolnih zlorab.
2. Stranke konvencije lahko medsebojno sklenejo dvostranske ali večstranske sporazume v zvezi z vprašanji, ki jih ureja ta konvencija, z namenom, da dopolnijo ali utrdijo njena določila ali olajšajo izvajanje načel, ki jih vsebuje.
3. Stranke, ki so članice Evropske unije, upoštevajo v medsebojnih odnosih pravila Skupnosti Evropske unije, kadar obstajajo pravila Skupnosti Evropske unije, ki urejajo posamezno zadevno temo in veljajo za posamezen primer, ne glede na predmet in namen te konvencije in ne glede na njeno celovito izvajanje v odnosu do drugih strank.

XII. Poglavlje – Dopolnila h konvenciji

44. Člen – Dopolnila

1. Kakršnokoli dopolnilo k tej konvenciji, ki jo predlaga katera od strank, se sporoči Generalnemu sekretarju Sveta Evrope, ki jo mora posredovati državam članicam Sveta Evrope, vsaki drugi državi podpisnici, vsaki državi stranki, Evropski skupnosti, vsaki stranki, ki je bila povabljen k podpisu te

konvencije v skladu s 45. členom, odstavek 1, in vsaki državi, ki je bila povabljena k pristopu k tej konvenciji, v skladu z določili 46. člena, odstavek 1.

2. Vsako dopolnilo, ki jo predlaga ena od strank, se sporoči Evropskemu odboru za težave kriminalitete (CDPC), ki Odboru ministrov predloži svoje mnenje o omenjeni spremembi.

3. Odbor ministrov preuči predlagano dopolnilo in mnenje, ki ga je predložil CDPC, in po posvetovanju z državami nečlanicami strankami te konvencije, spremembo sprejme.

4. Besedilo vsakega dopolnila, ki ga sprejme Odbor ministrov v skladu s 3. odstavkom tega člena, bo posredovano strankam, da ga sprejmejo.

5. Vsako dopolnilo, sprejeto v skladu s 3. odstavkom tega člena, bo stopilo v veljavo prvi dan meseca po izteku obdobja enega meseca, po dnevu ko vse stranke obvestijo Generalnega sekretarja, da so to dopolnilo sprejele.

XII. Poglavlje – Končne določbe

45. Člen – Podpis in začetek veljavnosti

1. Ta konvencija je na voljo za podpis državam članicam Sveta Evrope, državam nečlanicam, ki so sodelovale pri njeni izdelavi, in Evropski skupnosti.

2. Ta konvencija mora biti ratificirana, sprejeta ali potrjena. Instrumenti za njeno ratifikacijo, sprejem ali potrditev se deponirajo pri Generalnem sekretarju Sveta Evrope.

3. Ta konvencija stopi v veljavo prvi dan v mesecu po izteku obdobja treh mesecev po dnevu, ko 5 podpisnikov, od katerih so najmanj 3 države članice Sveta Evrope, izrazi svoje soglasje o zavezanosti h konvenciji, v skladu z določili prejšnjega odstavka.

4. Če neka država, navedena v 1. odstavku, ali Evropska skupnost naknadno izrazi svoje soglasje o zavezanosti h konvenciji, stopi ta zanjo v veljavo prvi dan v mesecu po izteku obdobja treh mesecev po dnevu deponiranja instrumenta za ratifikacijo, sprejem ali potrditev.

46. Člen – Pristop h konvenciji

1. Po začetku veljavnosti te konvencije lahko Odbor ministrov Sveta Evrope po posvetovanju s stranmi konvencije in njihovi soglasni potrditvi katerokoli državo nečlanico Sveta Evrope, ki ni sodelovala pri izvedbi konvencije, povabi, da pristopi k tej konvenciji na osnovi odločitve večine, kot jo določa člen 20.d Statuta Sveta Evrope, in večino glasov predstavnikov držav pogodbenic, ki imajo pravico do sedeža v Odboru ministrov.

2. Za vsako pristopno državo konvencija stopi v veljavo prvi dan meseca po izteku obdobja treh mesecev po dnevu deponiranja instrumenta za ratifikacijo pri Generalnemu sekretarju Sveta Evrope.

47. Člen – Ozemlje uporabe

1. Vsaka država ali Evropska skupnost lahko, v trenutku podpisa ali v trenutku deponiranja svojega instrumenta za ratifikacijo, potrditev ali pristop, določi ozemlje ali ozemlja, za katera bo ta konvencija veljala.

2. Vsaka stranka lahko, v vsakem kasnejšem trenutku, z izjavo, naslovljeno na Generalnega sekretarja Sveta Evrope, razširi veljavnost te konvencije na katero koli ozemlje, navedeno v tej deklaraciji, za katero zagotavlja mednarodne odnose ali je v njegovem imenu pooblaščen za sprejemanje obveznosti. Za to ozemlje začne konvencija veljati prvi dan v mesecu po izteku obdobja treh mesecev po dnevu, ko Generalni sekretar sprejme to izjavo.

3. Vsaka izjava, ki je narejena na osnovi prejšnjih dveh odstavkov, se lahko za neko ozemlje, ki je določeno v tej deklaraciji, prekliče s pisnim obvestilom, naslovljenim na Generalnega sekretarja Sveta Evrope. Ta preklic stopi v veljavo prvi dan po izteku obdobja treh mesecev po dnevu, ko Generalni sekretar prejme to pisno obvestilo.

48. Člen – Pridrški

K določilom te konvencije ni nobenega pridržka, z izjemo izrecno ugotovljenih pridržkov. Vsak pridržek se lahko umakne v vsakem trenutku.

49. Člen – Odpoved

1. Vsaka stranka lahko kadar koli odpove to konvencijo, tako da pošlje pisno obvestilo Generalnemu sekretarju Sveta Evrope.

2. Ta odpoved začne veljati prvi dan po izteku obdobja treh mesecev po dnevu, ko Generalni sekretar prejme to pisno obvestilo.

50. Člen – Pisno obveščanje

Generalni sekretar Sveta Evrope pisno obvešča države članice Sveta Evrope, vsako državo podpisnico, vsako državo stranko, Evropsko skupnost, vsako državo, ki je bila povabljena k podpisu te konvencije v skladu z določili 45. člena, in vsako državo, ki je bila povabljena k pristopu h konvenciji, v skladu z določili 46. člena, o:

- a.* vsakem podpisu;
- b.* deponiranju vsakega instrumenta ratifikacije, sprejema, potrditve ali pristopa;
- c.* vsakem datumu vstopa v veljavo te konvencije, v skladu s členoma 45 in 46;
- d.* vsaki spremembi, ki je sprejeta v skladu s 44. členom, in o datumu začetka veljavnosti te spremembe;
- e.* vsakem pridržku na osnovi 48. člena;

- f.* vsaki odpovedi, urejeni v skladu z določili 49. člena;
- g.* vsakemu drugemu aktu, pisnemu obvestilu ali sporočilu v zvezi s to konvencijo;

V dokaz tega so spodaj podpisani, ustrezno pooblaščen v ta namen, podpisali to konvencijo.

Pripravljeno v Lanzarotu, 25 Oktobra 2007, v francoščini in angleščini, pri čemer sta obe besedili enako verodostojni, v enem izvodu, ki bo deponiran v arhivu Sveta Evrope. Generalni sekretar Sveta Evrope bo posredoval sodno overjeno kopijo vsaki od držav članic Sveta Evrope, državam nečlanicam, ki so sodelovale pri izdelavi te konvencije, Evropski skupnosti in vsaki od drugih držav, ki so pristopile k tej konvenciji.